

Opierając się na relacji osób starszych zamieszkałych w naszym rejonie szkolnym i własnych wspomnieniach odtworzyliśmy historię rozwoju oświaty na tym terenie.

Już pod koniec 1921 roku powstała szkoła w Szewcach w prywatnym domu państwa Okrasińskich. Była to czteroklasowa szkoła o klasach łączonych. W tym czasie funkcję pedagoga pełniła pani Darnowska. Następnie uczył pan Charko – nauczyciel pochodzenia rosyjskiego. Po nim uczył pan Tadeusz Rybicki. Przez cały czas istnienia szkoły uczył jeden nauczyciel. W 1937 roku objęła tę posesję pani Helena Okupska i uczyła do wybuchu wojny. Nauka odbywała się w klasach łączonych: pierwsza z drugą, trzecia z czwartą. Nauczycielka często wyjeżdżała na konferencje do Wagańca czy Aleksandrowa Kujawskiego. W tym czasie teren ten przynależał do powiatu aleksandrowskiego.

Po zakończeniu działań wojennych począwszy od 1945 roku w szkole uczyła pani Cieślakowa. Nauka odbywała się w klasach łączonych i obejmowała cztery oddziały. Starsze dzieci uczęszczały do szkoły w Piotrkowie Kujawskim i tam kończyły pełną siedmioklasową szkołę podstawową. W Szewcach uczyli kolejno: pan Tadeusz Krygier i pan Michał Pruski, również przed rokiem 1939 w Dębołęce była prywatna szkoła u państwa Wesołowskich i uczył w niej pan Kleczkowski – przygotowywał wstępnie do nauki czytania i pisania. Jednak do klasy pierwszej dzieci z Dębołęki chodziły do Szewc. Po wojnie w Dębołęce powstała czteroklasowa szkoła u państwa Wittów i kolejno uczyły w niej pani Olimpia Puszkiewicz i pani Konieczńska. Na początku września 1948 roku połączono szkoły w Szewcach i Dębołęce i powstała jedna szkoła w Dębołęce, którą umieszczono w wynajętym domu państwa Borowskich.

Początkowo szkoła posiadała sześć oddziałów i uczyli w niej panowie Michał Pruski – jako kierownik placówki i Tadeusz Krygier. Szkole stopniowo przybywało uczniów, a tym samym i nauczycieli. Jednak od początku istnienia placówka borykała się z trudnościami lokalowymi, które pogorszyły się jeszcze, kiedy to przy wydatnej pomocy rodziców i władz lokalnych utworzono klasę siódmą. Szkoła zyskała miano pełnej siedmioklasowej szkoły podstawowej. Nauka w szkole odbywała się na dwie zmiany. Po południu dzieci przychodziły do szkoły na zajęcia pozalekcyjne, takie jak: chór, kółko taneczne, kółko recytatorskie, czy zbiórki harcerskie. Szkoła pełniła funkcję ośrodka kultury w środowisku. A kiedy zakupiono telewizor, to wieczorami schodzili się do szkoły ludzie starsi, aby obejrzeć film, czy też posłuchać wiadomości. Jednak warunki bytowe pozostawiały wiele do życzenia, oprócz trzech izb, które były na miejscu, wynajmowano pomieszczenia u różnych gospodarzy: u państwa Bednarskich, u państwa Zoniów i u państwa Szewczyków – nawet dwie izby.

W tej sytuacji na początku lat 60-tych rozpoczęto starania o budowę nowej szkoły. Zawiązał się Komitet Organizacyjny, do którego należeli: pan Józef Gralak, państwo Teresa i Edward Kapturscy, pan Zdzisław Michałek i ówczesny kierownik Szkoły – pan Henryk Miętkiewicz. Mieli oni reprezentować środowisko w rozmowach z władzami. Pertraktacje były trudne i przedłużały się. Warunkiem budowy szkoły było pozyskanie działki. Początkowo planowano budowę szkoły w Higieniewie przy drodze między Dęboleką a Higieniewem i miała to być „Tysiąclatka” w myśl hasła „Tysiąc szkół na tysiąclecie”. Według projektu budynek szkolny miał być parterowy, ogrzewany piecami. Jednak projekt ten nie został zrealizowany. Do wykupu ziemi nie doszło, nie było działki i działania władz zostały zawieszane.

Komitet Organizacyjny wspierany przez Komitet Rodzicielski i środowisko czynił dalsze starania o zakup działki i otrzymanie funduszy, stąd częste wizyty u wojewody bydgoskiego i w Kuratorium, które w tym czasie miało siedzibę w Toruniu. Sukcesem stał się zakup ziemi od pana Nowickiego i państwa Janeczków, który umożliwił budowę szkoły w Dębolece. Oprócz tego należało zgromadzić częściowo fundusze, ponieważ nastąpiła zmiana planów i szkoła miała powstać z pieniędzy Państwowego Funduszu Budowy Szkół i Internatów. W tej sytuacji z wydatną pomocą przyszli rodzice, zgromadzono odpowiednie fundusze i wiosną 1967 roku rozpoczęto budowę nowej szkoły, którą ukończono latem 1968 roku. Razem ze szkołą budowano Dom Nauczycielski. W roku szkolnym 1968/69 dzieci rozpoczęły naukę w nowej szkole, która była wyposażona w centralne ogrzewanie, sanitariaty i łazienki. Była to szkoła na miarę XX wieku. Rozwiązywała ona jednocześnie problemy lokalowe, które znacznie się pogorszyły po wprowadzeniu ośmioklasowej szkoły podstawowej w roku szkolnym 1966/67.

W placówce funkcję kierownika, a później dyrektora pełnił pan Henryk Miętkiewicz, przez wszystkie lata istnienia szkoły pracowało wielu nauczycieli.

W latach 1985-94 funkcję dyrektora pełniła pani mgr Helena Miętkiewicz, potem pani mgr Bożena Żornaczuk. Począwszy od roku szkolnego 1994 do 2004 dyrektorem szkoły był pan mgr Edward Kubisiak, obecnie funkcję tę pełni pani mgr Elżbieta Niedziałkowska.